

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321202054
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321202054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. D., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, dieťa v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Matičné námestie 1617, Čadca, maloletého syna rodičov: matka - Mgr. S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, v zastúpení právne advokátkou - JUDr. Barbora Petrovič, F. XX, XXX XX W., otec - W. M., nar. X.XX.XXXX, bytom K. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky o zvýšenie výživného na maloletého J. D., nar. XX.X.XXXX, na základe odvolania oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5P/41/2021-49 zo dňa 11.10.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca o zníženie výživného a zamietol aj návrh matky o zvýšenie výživného na maloletého J. D.. Návrhy oboch rodičov vyhodnotil za nedôvodné konštatujúc, že v súdnej veci nenastala taká podstatná zmena pomerov od doby pôvodnej úpravy výživného, ktorá by odôvodňovala zmenu jeho výšky.

2. Súd zistil, že v dobe schválenej rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/8/2019-37 zo dňa 16.4.2019 v ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého syna k rukám matky vo výške 250 eur mesačne maloletý J. mal 1 rok, matka s ním bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v sume 220,70 eur mesačne, prídavky na dieťa v sume 24,34 eur mesačne a výživné od otca 270 eur mesačne (v tom 20 eur daňový bonus), v tej dobe bývala u svojich rodičov, prispievala im na bývanie sumou 95 eur mesačne. Otec bol zamestnaný ako hasič v Hasičskom záchrannom zbere Turzovka s príjmom okolo 1.000 eur mesačne, býval u svojej matky, ktorej prispieval na náklady energie v sume okolo 40 eur mesačne.

3. Podstatný dôvod o ktorý otec oprel návrh na zníženie výživného - že sa matka od mája 2021 nastúpila do práce a jej príjem oproti pôvodnej úprave je vyšší a z tohto dôvodu otec tvrdil, že nie je dôvod, aby prispieval výživným vo výške 250 eur mesačne okresný súd neuznal. Hoc z dokazovania sa zistilo, že matka sa zamestnala a dosahuje príjem od 1.000 až 1.100 eur, výdavky sa zvýšili nástupom maloletého do materskej školy v R., matka uhradzuje stravu a školné v sume 44 eur a vyššie výdaje súvisia aj so zhoršeným zdravotným stavom dieťaťa, ktoré bolo predčasne narodené, je sledované v odborných ambulanciách - neurológia, pľúcna ambulancia pre predčasne narodené deti,

rehabilitačná ambulancia, navyše je tiež predpoklad vykonania aj ďalšieho odborného vyšetrenia - dieťa totiž dostatočne nerozpráva. Zvýšil sa aj príjem otca oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o 300 eur mesačne, inú vyživovaciu povinnosť nemá, je zdravý a jeho výdavky na auto, t.j. leasing, benzín a servisné náklady v sume 30 eur mesačne nemožno hodnotiť na úkor maloletého dieťaťa, výživné totiž má prioritu pred inými výdavkami rodičov.

4. Okresný súd neuznal ani návrh matky o zvýšenie výživného na dieťa zo sumy 250 eur mesačne na 330 eur mesačne, argumentujúc najmä, že matkin príjem oproti predchádzajúcej úprave výživného sa podstatne zvýšil, zo zamestnania má mesačný príjem v sume 1.000 až 1.100 eur mesačne a doposiaľ určená suma výživného vo výške 250 eur mesačne na dieťa, ktoré len nastúpilo do materskej školy je podľa hodnotiacej úvahy súdu primerané aj z pohľadu príjmových možností otca zároveň za stavu, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť otec nemá.

5. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodoval podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku („CMP“) a účastníkom nárok na ich náhradu nepriznal.

6. Voči rozsudku sa odvolali obaja rodičia.

7. Otec v úvode svojho odvolania zdôraznil, že v dobe pôvodnej úpravy súhlasil s výškou výživného na maloletého syna v sume 250 eur mesačne (posielal dobrovoľne sumu 270 eur každý mesiac) s ohľadom na to, že matka jeho syna dostávala materskú vo výške cca 250 až 300 eur a on chcel, aby netrpeli nedostatkom financií od narodenia syna až do doby, kým matka nenastúpi do práce po materskej.

8. Výrazne sa ohradil voči matkou vyčísleným výdavkom dieťaťa, namietajúc ich prehnajú výšku, navyše podľa neho výdavky sú aj vymyslené a nie sú preukázané žiadnym dokladom. Dodal, že si nevie predstaviť hromadu oblečenia za 840 eur na trojročné dieťa, ktoré z neho behom roka vyrastie. V súvislosti so získanou informáciou o matkou uvádzaných výdavkoch na lieky a vitamíny 15 eur mesačne, v celkovej sume 180 eur za rok podal na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podnet na prešetrenie, či matka nadmerne nepodáva maloletému synovi lieky a vitamíny. Hygienické potreby za 15 eur za mesiac/180 eur za rok by bol výdaj reálny v dobe, keď sa kupovali jednorazové plienky, v súčasnosti ale ide o prehnane navýšenú sumu. Podľa otca sú prehnané aj náklady 20-30 eur mesačne (240-360 eur/rok) za voľnočasové aktivity v covidovej dobe a žiadnym dokladom neboli ani podložené. Pokiaľ sa píše, že starí rodičia žiadajú 150 eur (2.100 eur/rok) od jeho J. za náklady na bývanie a energie, podal trestné oznámenie na starých rodičov, otec je názoru, že by bolo vhodné, aby títo boli predvolaní ako svedkovia a vysvetlili súdu náklady bývania, energie na ich rodinný dom a 4 osoby žijúce v ňom. Pokiaľ sa týka mimoriadnych výdavkov na bicykel/odrážadlo, maloletý syn totožné veci má aj u neho doma, teda v danej položke aj on mal mimoriadne výdavky.

9. Otec predostrel v odvolaní aj vlastný výpočet výdavkov na maloletého syna, ktoré podľa jeho názoru odzrkadľujú, resp. predstavujú reálne náklady či už na stravu, oblečenie, školné, voľný čas, lieky, náklady bývania. Odvolací súd konkrétnu špecifikáciu jednotlivých otcov nastavených položiek v tomto odôvodnení rozhodnutia neuvádza, v podrobnostiach odkazuje účastníkov na druhú a tretiu stranu odvolania otca, doručené okresnému súdu dňa 20.10.2021, tento opravný prostriedok bol všetkým zúčastneným stranám konania doručený a tak sú im známe aj podrobné argumentácie otca v tejto časti. Podrobnejšie špecifikuje v odvolaní otec aj ním tvrdené tzv. reálne mesačné náklady napr. : na bývanie, energie, plyn, elektrinu, vodu, platbu výživného 250 eur, životné poistenie 40 eur, servisné a leasingové náklady na auto/mesiac 20 eur, benzín 60 eur, na vkladnú knižku maloletému synovi dáva 20 eur, - dodáva, že tieto výdaje vie aj vydokladovať. Podľa jeho výpočtov reálne mesačné náklady na škôlkara sa pohybujú vo výške 250 eur a výživné by sa malo pohybovať pri 1/2 - 125 eur, 3/5 - 150 eur, 2/3 - 170 eur. Podotkol tiež, že už vyše dvoch rokov je jeho príjem a výdaje v pomere 1/1 a v prípade straty zamestnania nemá postačujúce prostriedky na vykrytie mimoriadnych výdavkov. Nástupom matky maloletého syna do práce a zvýšením jej príjmu asi o 900 eur, už nie je podľa jeho názoru dôvod, aby platil fiktívne navýšenie výživného a výživné by sa malo upraviť podľa reálnych nákladov. V ďalšom odvolacom tvrdení poukazuje aj na to, že súd nebral do úvahy jeho argument, že matka mu od narodenia maloletého bránila v stretnutiach s ním a podieľať sa na jeho výchove, preto by nemalo byť uznané tvrdenie matky, že maloletého syna vychováva sama. On aby sa mohol s maloletým J. stretávať a tráviť s ním zopár hodín týždenne, musel sa niekoľkokrát súdiť.

10. Otec navrhuje odvolaciemu súdu, aby mu bolo stanovené výživné na maloletého J. vo výške 3/5 reálnych nákladov v sume 150 eur mesačne, v prípade preukázaných zvýšených cien v škôlke (strava, školné, krúžky) sa zaväzuje doplatiť 3/5 z navýšených nákladov a pri preukázaných novovzniknutých výdajov krúžky, potreby do škôlky, vzdelanie, školský výlet a pod. sa zaväzuje uhradiť 3/5 nákladov. V prípade stanovenia výšky výživného z reálnych nákladov požaduje, aby rozdiely v sumách za výživné od mesiaca 11/2021 až do doby právoplatného rozhodnutia súdu mu boli vrátené.

11. V doplnenom podaní otec upresnil, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom rozsahu. Poznamenal tiež, že matka dieťaťa nepredložila relevantné doklady o svojom príjme, o výške nákladov na dieťa (jednotlivé výdajové položky otec aj vymenováva) a práve z dôvodu, že matka nepredložila všetky potrebné dokumenty a dôkazy potrebné k dokazovaniu reálnych mesačných nákladov na maloletého syna, považuje rozhodnutie okresného súdu ponechať výšku výživného v sume 250 eur mesačne za „nepresné“ a prihladájúce na fiktívne náklady predložené súdu protistranou. Pri takýchto nákladoch na dieťa, ktoré matka predkladá, podľa otca by 30% rodín skrachovalo. Po nástupe matky z rodičovskej dovolenky do zamestnania pri deklarovanom príjme za obdobie 6 mesiacov matka dosiahne rovnakú príjmovú úroveň ako on, z uvedeného dôvodu sa domáha zverenia maloletého syna do výchovy a starostlivosti obom rodičom s ich oprávnením dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a zníženia výživného, navrhuje zmenu rozsudku okresného súdu v totožnom znení ako to uviedol už v odvolaní.

12. Matka napadla odvolaním rozsudok okresného súdu v časti zamietnutia ňou podaného návrhu na zvýšenie výživného na maloletého syna. Podľa jej názoru boli splnené podmienky pre zvýšenie výživného, pretože od pôvodnej úpravy uplynula doba dva a pol roka a zmena pomerov nastala aj uplynutím času. V možnostiach a schopnostiach otca bolo platenie výživného vo výške 270 eur a táto suma korešponduje aj s výdavkami maloletého, ktoré platia v zmysle ustálenej súdnej praxe rodiča v pomere 2/3 povinný rodič a 1/3 rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, t.j. matka kompenzuje platenie výživného aj takouto formou. Súd fakticky odôvodnil svoje rozhodnutie v prípade jej návrhu o zvýšení výživného iba jej nástupom do zamestnania a konštatáciou, že pôvodné výživné je primerané aj vzhľadom na príjem otca. Odôvodnenie rozhodnutia sa jej javí ako nepreskúmateľné, súd totiž neprecizoval a neporovnal výdavky maloletého ako tieto vzrástli a už vôbec neuviedol konkrétne úvahy o tom, ktoré ňou vyčíslené výdavky akceptoval, resp. v akej výške. Opakovane poukazuje na podrobné vyčíslenie výdavkov maloletého v totožnom znení/rozsahu ako uskutočnila v podaní zo dňa 4.10.2021 - v danej časti odvolací súd odkazuje účastníkov aj na matkou konkretizované vyčíslenie výdavkov na strane 2 jej odvolania, ktoré účastníkom bolo doručené a z neho vyplývajúcimi skutočnosťami sa aj mali možnosť oboznámiť, ich poznajú.

13. Za osobitne dôležitú skutočnosť matka pripisuje zvýšeniu príjmu otca od pôvodnej úpravy výživného o viac ako 300 eur mesačne. Jeho priemerný mesačný príjem je 1.334 eur, kedy hoc len 20% z tejto sumy predstavuje 266,80 eur a keďže maloletý už navštevuje materskú školu, do úvahy môže prichádzať aj percentuálne navýšenie cca o 2%, kedy sa dostáva k sume 293,48 eur, čo je 22% z netto príjmu otca. Ako úplne spodnú hranicu pre určenie výživného z príjmu otca ako povinného rodiča ustalauje sumu vo výške 266,80 eur, teda jej návrh a súčasne aj procesného opatrovníka na určenie výživného na úrovni 270 eur, keď aj otec fakticky do mája 2021 výživné v takejto reálnej výške platil. Domáha sa zmeny rozsudku, v rámci nej výživné žiada zvýšiť na maloletého J. zo sumy 250 eur mesačne na 270 eur mesačne počnúc od 4.10.2021 a určiť nedoplatok na zročnom výživnom počnúc 4.10.2021 do rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. V písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiada nezohľadniť jeho námietky spochybňujúce ňou predloženú špecifikáciu výdavkov maloletého, nie je jej zrejmé z akého dôvodu otec až nad rámec obvyklostí a primeranosti rozvádza svoje údaje o výdavkoch maloletého. Predovšetkým trvá na tom, že s ohľadom na príjem otca ako povinného rodiča sa odvodzuje výška výživného percentuálne tak, ako to uviedla aj v odvolaní. Jej výdavky tiež skúmajú, avšak nie v prvom rade tak ako ich analyzuje otec, ale bežné výdavky sa odvodzujú primeranými sumami za tieto výdavky v maloobchodnej sieti, vekom dieťaťa, potrebami ale predovšetkým aj životnou úrovňou rodičov, najmä rodiča povinného. Keďže otec dosahuje príjem v priemere 1.334 eur mesačne, je možné konštatovať, že sa nejedná o príjem nízky, naopak, uvedený príjem dovoľuje maloletému dieťaťu profitovať na životnej úrovni otca minimálne priemernej (pomer, oblasť, priemerné príjmy, vek dieťaťa, potreby a životná úroveň v danom regióne). Prepočty otca na stravné jednotky a pod. nemajú podľa matky relevanciu pre rozhodovanie

vo veci, následne sa podrobnejšie vyjadruje k výpočtu otca pokiaľ ide o stravné jednotky dieťaťa v domácom prostredí, v škôlke, príp. jeho prestravovanie sa v obidvoch prostrediach (vid'. podrobnejší obsah písomného vyjadrenia matky v článku 2 ako súčasť jej odvolania). Na ľarchu maloletého nemôžu byť ani argumentácie otca, že by na prípadné krytie mimoriadnych výdavkov nemal finančnú rezervu. Otec je povinný svoje výdavky optimalizovať, minimálne výdavkov na leasing, benzín nie sú výdavkami nevyhnutnými, ak sa otec prezentuje, že by mohol byť vo finančnej núdzi. Otec, ak má svojho syna ako tvrdí úprimne rád, by nemal šetriť na maloletom a už vôbec nie na strave, ktorej otec venuje značnú časť svojich podaní. Maloleté dieťa rastie, vyvíja sa a nie je zásadne podstatné akú energetickú hodnotu by mala predstavovať jeho strava, relevantné je, aby maloletý mal zdravú a vyváženú stravu, navyše aj potraviny rapídne postihuje zdražovanie, čo je tiež dôvodom zmeny pomerov. Polemika o výdavkoch maloletého na bývanie nemá opodstatnenie, niet totiž pochyb o tom, že maloletý niekde bývať musí a ak by ona nežila u rodičov, tento výdavok by vynakladala ešte vo vyššej výške za prenájom. Dáva do pozornosti odvolaciemu súdu i profil otca, ktorý podal trestné oznámenie na starých rodičov svojho syna. Matka sa ohradzuje voči tomu, že by maloletému podávala kedykoľvek nadmerné lieky alebo vitamíny (uvádza položkovite aké vitamíny kupuje dieťaťu a v akej cene).

15. Otec v ďalšej písomnej reakcii odkazom na obsah uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Čadci ČVS: ORP-814/TU-CA-2021 zo dňa 10.11.2021 v Turzovke, v ňom na výpoveď starých rodičov maloletého syna, ktorí uviedli, že od dcéry a vnuka nevyžadujú žiadnu finančnú sumu, - tvrdí, že pri matkou tvrdených výdavkoch na maloletého J. - bývanie 175 eur, že prispieva rodičom sumou 150 eur za seba a maloletého mesačne na bývanie, energie, čo od nej vyžadujú rodičia od doby ako začala po materskej dovolenke pracovať, súd bol oklamáný za účelom ovplyvniť výšku výživného na maloletého vo svoj prospech a na iné účely než potreby maloletého. Keďže protistrana nastúpila do zamestnania a výška mzdy po odpracovaní kvartálu dosiahne rovnakú výšku ako jeho mzda, nie je dôvod, aby musel zo svojich peňazí cez výživné maloletého dieťaťa financovať náklady na bývanie a rekonštrukciu cudzích majetkov.

16. Otec v podaní doručenom dňa 10.12.2021 (na čl. 79/80 spisu) rozsiahlo sa vyjadruje k odvolaniu matky. Opakovane zdôraznil okolnosti, ktoré ho viedli v dobe pôvodnej úpravy výživného k tomu, že súhlasil s pôvodnou výškou výživného 250 eur, následne dobrovoľne platil k rukám matky 270 eur mesačne. Podľa argumentácií protistrany v odvolaní je názoru, že je snaha od neho vymámiť čím vyššiu sumu bez ohľadu na potreby maloletého syna. Túto sumu dokáže platiť, nie ale s tým, že nie je schopný už dva roky si vytvárať úsporu v prípade ukončenia životnosti napr. chladničky, práčky, plynového kotla. Protistrana nepredložila žiaden doklad ako dôkaz o nákupe oblečenia, aký tovar a v akej sume bol zakupovaný. Matka argumentuje kompenzáciou platby výživného osobnou starostlivosťou, to je pravda, avšak už neuvádza, že o maloletého syna sa stará preto, lebo mu nedovoľuje sa s ním stretávať a sa o neho starať. Otec v otázke stravej jednotky dieťaťa, či už v škôlke alebo domácom prostredí, svoj odlišný názor prezentuje aj konkrétnymi údajmi, tie sú podľa neho v súdnom prípade práve správne. Očakával, že dôkazy o reálnej výške nákladov pre maloletého predloží protistrana, matka ale takmer žiadne dôkazy o reálnych nákladoch na maloletého nepredložila, ale ani výšku materskej, len samé vymyslené nadhodnotené sumy, cez ktoré chce výživné ešte navýšiť. Matka tvrdí, že 200 eur na leasing auta má zrušiť, aby mal dostatok financií. Keby nemal auto, ako má s maloletým J. ísť napríklad na výlet v súdnom rozhodnutí vymedzenom čase, navyše kým nesplatí poslednú leasingovú splátku auto ani nemá na rozdiel od matky, ktorá auto má a k tomu ešte pýta od neho financie na benzín. Opakovane sa vyjadruje k nákladom maloletého na bývanie, k výdajom za nákup liekov a vitamínov, k zvýšenému príjmu matky - tvrdiac, že jej priemerný mesačný príjem bude vyšší ako má on, keďže priemerný plat v školstve na ZŠ je 1.409 eur a preto nie je dôvod finančne prispievať na náklady bývania pre matku maloletého syna, ktorá už nie je na materskej a na rekonštrukciu rodinného domu jej rodičov, ktorý ešte nie je ani v jej výlučnom vlastníctve. V ďalšej časti už iba odkazuje odvolací súd účastníkov na zvyšný obsah tohto podania otca, ktoré im bolo doručené.

17. V následnej písomnej reakcii matka zotrváva na svojom návrhu na zvýšenie výživného počnúc dňom 4.10.2021 v sume 270 eur mesačne a na určení nedoplatku na zročnom výživnom od 4.10.2021 do rozhodnutia odvolacieho súdu a navrhuje potvrdiť rozsudok vo výroku I., v ktorom okresný súd návrh otca o zníženie výživného súd zamietol. Zaujala stanovisko k otcom namietaným výdajom na dieťa, napr. na oblečenie (na jej právo ako matky výberu oblečenia dieťaťu z hľadiska kvality, značky, ceny, individuality) odkazuje na výdaje otca (uvádza dôvody prečo sa k nim vyjadrovala) dodáva tiež, že ona zakúpila staršie vozidlo pred narodením dieťaťa, otec si ale na rodinnom dome vymenil strechu,

inštaloval slnečné kolektory, užíva vozidlo nové a platí leasing a pozastavuje sa na bežných výdavkoch dieťaťa. Súdne konanie nebolo iniciované na jej podnet, ale na podnet otca v snahe znížiť životnú úroveň maloletého, keď otec považoval za vhodné platiť dieťaťu výživné takmer o 2/3 nižšie ako dovtedy. Zníženie výživného na sumu 100 eur by nepokrylo ani len výdavky na stravu dieťaťa, v kontraste s tvrdeným záujmom otca maloletého nesvedčia o jeho úprimných citoch k dieťaťu.

18. V ďalšom písomnom vyjadrení otec prezentuje vlastný výpočet nákladov bývania, polemizuje s názorom matky/jej právnej zástupkyne v tejto otázke. Opakovane vytyka nepredloženie dokladov, dôkazov o príjmoch a výdavkoch matkou. Taktiež prezentuje svoj názor v otázke nákupu oblečenia na dieťa/lacnejšie, drahšie oblečenie, ich cenu, primeranosť/neprimeranosť, právo vedieť ako sú jeho financie použité, na čo, a v akom rozsahu. Poznomenáva tiež, že matka maloletého pracuje cca 20 rokov, ako vysokoškolský vzdelaný človek má nadpriemerný plat, vyšší príjem ako on a keďže doteraz nemala žiadne náročné finančné investície, ani investovanie do bývania, isto má za dlhú dobu našetrované financie na rekonštrukciu domu svojich rodičov. On sa nikdy nebránil platiť výživné na maloletého syna, ako to tvrdí právna zástupkyňa matky, dokonca dobrovoľne platil 270 eur od narodenia, teda nadštandardnú sumu výživného a ani teraz sa tomu nebráni, ale už len vo výške max 2/3 reálnych nákladov maloletého syna. Dôvodom podania návrhu o zníženie výživného nebola okolnosť, že nechce platiť na potreby syna, ale ten, že po nástupe matky maloletého do pracovného procesu pominul dôvod jej prispievať na potreby bývania aj na potreby rodičov matky maloletého syna a tým, že súd uznal len „reálne náklady“ na maloletého, ktoré vypočítal v predošlých vyjadreniach a z ktorých bude platiť max 2/3, zvyšnú sumu môže použiť na dokončenie rekonštrukcie svojho domu (dedičstvo maloletého J.). Odvolací súd neuvádza z vyjadrenia otca tú časť ktorú smeroval voči splnomocnenej zástupkyňi matky - vyjadrenia v danej časti sa už vymykajú podľa názoru odvolacieho súdu z vecného rámca posúdenia zmeny výšky výživného.

19. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniam rodičov odvolaciemu súdu nedoručil.

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podali obaja rodičia ako oprávnení účastníci, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, keďže v súdnom prípade ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa v konaní mimosporového charakteru, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vo všetkých výrokoch z dôvodu vecnej správnosti.

21. Vyhodnotil odvolania rodičov za nedôvodné.

22. Obidvaja rodičia vo svojich odvolaniach, v následných podaniach produkovaných v odvolacom konaní rozsiahlo argumentujú obhajujúc každý z nich jedine správnosť svojho názoru napr. v otázke nákladovosti, primeranosti výdavkov na zabezpečenie odôvodnených potrieb svojho syna, predstavením aj vlastných výpočtov stravnej jednotky dieťaťa, nákupu oblečenia/lacnejšie, kvalitnejšie, značkové/ neznačkové, spochybňujú opodstatnenosť výdavkov toho ktorého rodiča na bežný život, uvádzaním aj percentuálneho, zlomkového výpočtu v akom by malo výživné zodpovedať príjmu toho ktorého rodiča a pod., Pozornosti odvolacieho súdu neunikol stupňujúci a gradujúci konfrontačný tón prezentovaný najmä otcom v štádiu odvolacieho konania, rodičia usilujú si ubrániť správnosť len svojho názoru, otec dôvody opodstatnenosti návrhu na zníženie výživného a matka dôvody opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného. Odvolací súd nepochybuje o tom, že obaja rodičia svojho maloletého syna majú radi, nabáda ich preto k tomu, že ak im obom záleží na budúcnosti a správnom vývoji svojho dieťaťa, mali by pri riešení každej otázky súvisiacej so starostlivosťou o neho, dokonca i v prípade riešenia ich nezhôd v súdnom konaní, správať sa voči sebe rodičovským rešpektom, prejavovať vzájomnú úctu a zvoliť si voči sebe taký prístup, aby tým neutrpela kvalita ich rodičovskej spolupráce, pretože úroveň ich rodičovskej komunikácie/ rodičovskej spolupráce výrazne ovplyvní ich vzťah k dieťaťu a aj jeho budúci vývoj, preto v najlepšom záujme svojho dieťaťa treba, aby sa usilovali o korektnú komunikáciu.

23. Rodičia sa vo svojej vecnej podstate domáhajú zmeny pôvodnej výšky výživného, otec požaduje jeho zníženie a matka zvýšenie výživného. Pri posudzovaní oboch návrhov skutkovo aj právne zásadná podstata spočíva v porovnaní pomerov existujúcich v dobe pôvodnej súdnej úpravy a pomerov existujúcich v dobe rozhodovania o takomto type rodičovského návrhu, podstatné sú skutkové zistenia či nastali, aké zmeny nastali od doby pôvodnej úpravy výživného a či zistené zmeny vo svojom súhrne

možno kvalifikovať za takého charakteru ktoré svojou povahou umožňujú prijať aj záver o splnení podmienok pre zníženie, zvýšenie výživného.

24. Podľa hmotno-právnej úpravy v ust. § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, z ktorej aj súd prvej inštancie pri právnom hodnotení vychádzal: „dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.,

25. Podľa názoru odvolacieho súdu nesporne od doby pôvodnej úpravy došlo k zmene v príjmových pomeroch rodičov, kým matka v dobe pôvodnej úpravy bola poberateľkou rodičovského príspevku, medzičasom sa zamestnala a z pracovného pomeru jej dosahovaný čistý mesačný príjem je podstatne vyšší než v dobe pôvodnej úpravy ňou poberaný rodičovský príspevok. Aj otcov čistý mesačný príjem sa zvýšil oproti pôvodnej úprave približne o 300 eur mesačne. Odôvodnené potreby dieťaťa sa tiež zmenili, mierne zvýšenie nákladov na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb súvisia s nástupom do škôlky, aj so zhoršeným zdravotným stavom. Napriek zisteným a preukázaným zmeneným pomerom odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že podmienky pre zmenu výšky výživného - znížením, zvýšením v súdnej veci nie sú dané a to z nasledovných dôvodov :

26. Zmena pomerov na strane povinného rodiča ktorý sa domáha zníženia výživného môže byť odôvodnená objektívnymi zmenenými okolnosťami zhoršujúcimi bez jeho zavinenia jeho príjmový, alebo majetkový status oproti pôvodnej úprave. Takouto objektívnou okolnosťou právna prax považuje napr. stratu zamestnania (súd ale aj v takom prípade skúma príčiny), dlhodobú práceneschopnosť (napr. pre chorobu, úraz), vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov - takéto okolnosti u otca maloletého J. nenastali. Okolnosť súhlasu otca v pôvodnom konaní s určenou výškou výživného na mal. syna J. vo výške 250 eur a následné schválenie rodičovskej dohody o výživnom na dieťa v takej výške nemožno zmeniť na tom základe, že už v tej (pôvodnej dobe) určená výška výživného presahovala štandardné a reálne náklady dieťaťa - znamenalo by to totiž v rozhodovaní súdu neprípustnú reparáciu už právoplatného súdneho rozhodnutia.

27. Nemožno súhlasiť ani s návrhom matky o zvýšenie výživného hoc odvolací súd nepochybuje o tom, že nástupom dieťaťa do škôlky a s jeho zhoršeným zdravotným stavom sú náklady na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb vyššie ako tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy. Doteraz určené výživné na dieťa od otca v sume 250 eur mesačne má tzv. konzumný, spotrebný charakter - to znamená, že je určená na pravidelnú mesačnú konzumáciu - túto sumu výživného aj odvolací súd hodnotí za primerane zodpovedajúcu participácii povinného rodiča na zabezpečení odôvodnených konzumných potrieb dieťaťa (vrátane aj zvýšených potrieb). V danej súvislosti sa žiada tiež dodať, že aj hranica odôvodnených potrieb dieťaťa je limitovaná príjmovými možnosťami rodičov, ich životnou úrovňou, otec nadštandardný príjem nedosahuje, nadštandardný život nevedie - jeho dosahovanému príjmu, životnej úrovni doteraz určené výživné na dieťa v sume 250 eur mesačne aj zodpovedá. Navyiac - a tu odvolací súd zdôrazňuje, že matkin príjem sa neznižil ale sa oproti pôvodnej úprave podstatne zvýšil - a matka zo svojho zvýšeného príjmu môže participovať tiež na zvýšených nákladoch svojho dieťaťa - a práve v tejto okolnosti treba zohľadniť zmenenú okolnosť - podstatné zvýšenie príjmu u matky. Odvolací súd zároveň nepochybuje o tom, že matka zo svojho príjmu zo zamestnania uhradzuje zvýšené náklady svojho maloletého syna, treba tiež dodať, že popri tom matka plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému aj inou formou - osobnou starostlivosťou o dieťa a zabezpečením mu aj bývania. Hoc otec náklady bývania uvádzané matkou výrazne spochybňoval, nemožno s ním súhlasiť, vo všeobecnosti totiž platí, že bývať zadarmo sa nedá a tak ako otec uhradzuje náklady svojho bývania, náklady takého charakteru vznikajú aj matke.

28. Na základe horeuvedených pre vec podstatných súvislostí odvolací súd odvolaniam rodičov nemohol vyhovieť a rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti v meritórnych výrokoch podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

29. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodnutie vychádza správne z aplikovaného ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku.

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolací súd nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Predmetom posudzovania bola totiž vec starostlivosti súdu o

maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si znáša svoje trovy. Výnimku z aplikácie tohto procesného ustanovenia odvolací súd nezistil.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.